

OTRĘTWIENIE (1) *sb n*

N sg otrętwi(e)ni(e).

Sł stp brak, Cn: odrętwienie w innym znaczeniu s.v. odrętwiałość, Linde XVIII w. s.v. odrętwieć.

Martwota, brak czucia [czego]:

Szereg: »otrętwienie a mdłość«: Otrętwienie á mdłość członkow/ známionuie Páráliz. SienLek 19v.

Cf ODRĘTWIAŁOŚĆ, OTRĘTWIEĆ

MMk